

Kính thưa Thầy và các Thầy Cô!

Chúng con xin phép chia sẻ một số nội dung chính mà chúng con ghi chép trong bài Thầy Vọng Tây giảng từ 4h50' đến 6h00', sáng thứ Tư, ngày 20/12/2023

TỊNH KHÔNG PHÁP SƯ GIA NGÔN LỤC

Phần 3

Chương 12

GIẢI ĐÁP HỌC PHẬT NGHI VẤN

BÀI 17: CHỐN TU DƯỠNG

Chỗ tu dưỡng của nhà Phật từ xưa đến nay đều lấy giảng Kinh nói pháp làm chủ. Nếu không duy trì việc này thì người nơi đó không nắm được các bước tu học, rất dễ bị yêu ma quỷ quái đến nhiều loạn.

Hòa Thượng nói “**Chỗ tu hành mà không có giảng Kinh nói Pháp hay là không có phương pháp lý luận thì hằng ngày chỉ tu mù luyện quán**”, sẽ không có sự gia trì của Phật Bồ Tát Thánh Hiền.

Phật pháp có lý luận và phương pháp tu tập. Nếu không nhận được sự giáo dưỡng này thì, theo Hòa Thượng, hành giả chỉ “**làm theo tập khí phiền não của mình, ngày ngày bị sai sử bởi danh vọng lợi dưỡng và tự tư tự lợi**”.

Thậm chí, có những người chưa trải qua ngày tháng học tập tu hành mà vẫn dẫn dắt rất nhiều người “**tu mù luyện quán**”. Nếu như vậy, yêu ma quỷ quái sẽ đến nhiều loạn. Nhiều loạn không phải là làm chướng ngại mà là thỏa mãn những mong cầu của chúng ta.

Ví dụ chúng ta nghĩ đến “**Tài Sắc Danh Thực Thù**” thì Ma sẽ giúp có “**Tài Sắc Danh Thực Thù**”. Ma luôn muốn chúng ta bị ô nhiễm. Chúng làm nhiều loạn tâm thanh tịnh, làm chúng ta mất chánh niệm. Vậy thì công phu tu hành sẽ không có lực.

Ngũ dục “**Tài Sắc Danh Thực Thù**” là thứ vốn tạm bợ, không trường tồn đứng như Kinh Kim Cang Phật nói: “**Tất cả Pháp hữu vi hư mộng huyễn bào ảnh**” không có gì là thật.

Tuy nhiên ngày nay, “**Chúng sanh thích nghe gạt không thích nghe khuyên**,” Hòa Thượng nói. Chúng sanh đây là mỗi chúng ta, chỉ nghe lời nói không thỏa mãn tham cầu, thuận ý hay chướng ngại tham cầu của mình thì liền phật ý rồi xa lánh.

Khi chúng ta đắm chìm trong “**ngũ dục**” thì sẽ đánh mất niềm tin của chính mình, mất phương hướng, không tự chủ. Đây là điều mà Ma muốn làm với chúng ta.

Chúng ta phải nhớ rằng Phật Bồ Tát gia hộ tùy thuận tự tánh còn Ma gia hộ tùy thuận dục vọng. Nhiều người niệm Phật không chú ý đến điều này, thậm chí còn tin tưởng hiện tượng quỷ thần dựa thân nói chuyện, cho là đạo tràng như vậy là thù thắng.

Hòa Thượng khẳng định rằng đạo tràng thanh tịnh được Phật Bồ Tát gia hộ sẽ không bị nhiều loạn như vậy. Có lần, chúng tôi chứng kiến một pháp hội có hơn 100 người bị Ma dựa, khóc la om sòm.

Có nhiều nơi, Ma dựa thân nói chuyện và khen ngợi thì người nơi đó liền tin ngay. Hòa Thượng nhắc nhở chúng ta tu hành không được Phật Bồ Tát khen mà chỉ được Ma khen, vậy mà lại còn thích thú cho đó là linh nghiệm.

Là người học Phật, cần phải phản tỉnh rằng thế gian vốn dĩ vẫn khen chê cho nên không màng đến điều đó, chúng ta chỉ quán sát việc làm của mình đã đúng giáo huấn và chuẩn mực của Phật, Bồ Tát, Thánh Hiền hay chưa?

Đối diện trước sự nhiễu loạn làm ta mất chánh niệm, chúng ta không nên nghe theo lời sắp xếp của yêu ma quỷ quái hay sự định đặt của thầy bói, thầy tướng mà chúng ta phải nương tựa giáo huấn của Phật Bồ Tát Thánh Hiền.

Hòa Thượng nói chúng ta ủy thác mọi thứ cho Phật Bồ Tát an bài. Ví dụ ta bị bệnh khổ là Phật A Di Đà muốn khảo nghiệm ta, lúc nào ta ra đi là Phật A Di Đà an bài cho ta. Nếu ta nghe theo giáo huấn của Ma thì là học trò của Ma.

Có người bị bệnh khổ nên sợ hãi liền tu theo pháp mà người ta tuyên truyền là không bệnh không chết hoặc điều hòa được máu huyết cho người già hoặc chỉ cần đọc thần chú thì đang bị tai nạn nằm trên cang cũng đi lại được bình thường.

Họ tin vào sự huyền hoặc của Ma khi chúng vận dụng một chút thần thông mà quên lời Phật dạy rằng “*Sanh Lão Bệnh Tử*” khổ là chắc thật, không ai thoát được.

Thích Ca Mâu Ni Phật từng thị hiện bệnh khổ và sự già nua theo năm tháng trên thân tứ đại rồi tịch diệt trong rừng cây Sa-La. Hòa Thượng cũng cho chúng ta thấy diện mạo từ trẻ đến già của Ngài trên các video giảng pháp và bây giờ Ngài đã rời khỏi thế gian này.

Có trường hợp nghe lời xúi bẩy đào cả nhà lên để tìm hài cốt vì sợ để trong đất sẽ làm nơi đó lục đục không phát triển. Thiết nghĩ, phiền não vọng tưởng rầy đầy, tham sân si ngạo mạn như cũ mà không đổi trị, lại tin lời của quỷ thần hay kẻ gian trá.

Hoặc có trường hợp xây dựng xong chốn tu hành tốn kém mất thời gian thì họ cho rằng nhờ Phật A Di Đà ban cho. Phải biết rằng Phật không thỏa mãn “*danh vọng lợi dưỡng*” cho mình, không làm nhiễu loạn tâm thanh tịnh của mình.

Hòa Thượng đã biểu pháp cho việc này là Ngài từ chối nhận cúng dường các cơ sở hạ tầng mà chuyển thành hợp đồng thuê trong đó Bên A cho Bên B thuê làm nơi tu hành đúng pháp đúng giới luật thì vĩnh viễn là đạo tràng, nếu tu hành sai pháp thì tức khắc trả về cho bên A.

Như vậy, đạo tràng mà không tu thì sẽ bị lấy lại nhà, chứ không có chuyện Phật ban cho đạo tràng hay cơ sở vật chất. Hòa Thượng nói: ***Sau khi tôi chết rồi, họ có dám không tu không, họ không tu người ta lấy lại nhà***”.

Cho nên, lời của quỷ thần chỉ tham khảo chứ chúng ta không làm theo cách của họ. Đây thực sự là “*Tu mù luyện quáng*” do thiếu hiểu biết về phương pháp và lý luận tu học của nhà Phật.

Để giải quyết vấn đề này thì cần phải có người hoàng pháp lợi sanh. Nếu đạo tràng không có người giảng Kinh thì cần có người phát tâm học giảng nhưng quan trọng là

người đó phải có Thầy hướng dẫn, theo dõi và giúp người đó phản tỉnh trước “*danh vọng lợi dưỡng*”.

Hòa Thượng nói: “***Người phát tâm nói pháp phước báu rất lớn***”, muốn danh có danh, muốn lợi có lợi nhưng phải thận trọng vì danh lợi sẽ nhân chìm. Một khi khởi tâm danh lợi thì Thánh Hiền, Thần đã tránh xa, yêu ma quỷ quái liền đến.

Nếu tu hành thanh tịnh thì xung quanh là Thánh Hiền, Thần, yêu ma quỷ quái không thể tiếp cận như người có đức hạnh, quỷ thần tránh xa, không dám đến gần – “*Đức trọng quỷ thần kinh*”.

Ngược lại, tâm không thanh tịnh sẽ chiêu cảm họ đến để thỏa mãn tham cầu của chúng ta khiến chúng ta đọa lạc. Đó là cách họ trừng trị mình vì yêu ma quỷ quái chính là oan gia trái chủ của mình.

Không những vậy, tâm bất tịnh, chìm đắm vào “*danh vọng lợi dưỡng, tham sân si ngạo mạn, tự tư tự lợi*” hay ngày ngày thỏa mãn “*Tài Sắc Danh Thù*” sẽ làm cho năng lực vốn đầy đủ trong tự tánh của chúng ta bị che bít hết.

Tuy nhiên, chỉ cần mở rộng tâm lượng thì tự tánh của chúng ta sẽ dần được hiển lộ. Tâm được mở rộng phải là tâm tri ân đến Phật, Bồ Tát, Thánh Hiền, Tổ quốc, Thầy Cô, Cha Mẹ và những người đã thành toàn cho sự trưởng thành của mình.

Tâm mở càng rộng thì chúng ta càng có đầy đủ trí tuệ năng lực đức tướng giống như Phật. Sau đó chúng ta mang tâm tri ân đó mà làm các công việc lợi ích cho quốc gia hay làm rạng rỡ tổ tông, Cha Mẹ, Thầy Cô và phù hợp với lời dạy của Phật Bồ Tát Thánh Hiền.

Suốt ngày lười biếng, chểnh mảng nhếch nhác, đắm chìm trong tập khí phiền não thì không phục vụ được bản thân mình đúng cách, nói chi đến việc “*vì chúng sanh phục vụ*” hay hành Bồ Tát đạo.

Bồ Tát ở chợ, siêu thị, vũ trường thì chợ, siêu thị, vũ trường là đạo tràng. Bất cứ nơi nào Bồ Tát đến với tâm thanh tịnh vô nhiễm, Ngài sẽ làm cho người nơi đó thay đổi. Vậy thì mình ở cơ quan, đoàn thể, trường học thì mình làm Bồ Tát cho cơ quan đoàn thể, trường học đó tốt hơn.

Bồ tát ở bất cứ nơi nào, không nhất thiết phải có điện Phật, thì nơi đó đều là chốn tu hành, tu dưỡng. Nơi đó, các Ngài thực tiễn sáu hạnh tu của mình gồm Bồ Thí, Trì Giới, Nhẫn Nhục, Tinh Tấn, Thiên Định và Trí Tuệ.

Nói đến bồ thí thì dù ở bất kỳ nơi đâu đều cũng có thể cúng dường sức khỏe, năng lực của mình. Hôm nay chúng tôi sẽ gói 100 kg gạo nếp làm bánh trung, bánh tét, bánh ú. Đó là dùng sự lao nhọc của mình làm ra sản phẩm phục vụ chúng sanh.

Thông qua học tập, chúng ta mới biết bồ thí, biết mở rộng tâm lượng và điều phục tập khí phiền não. Nếu không học Phật pháp một cách sâu sắc thì chúng ta rất dễ dàng bị mắc vào lưới Ma.

Cho nên, đạo tràng chính là chốn có tu, có học thì mới gọi là có đạo. Đạo là phương pháp là lý luận rõ ràng chứ không phải là một sự ma mị, nhằm thỏa mãn tâm mong cầu của chúng sanh thường tình./.

Nam Mô A Di Đà Phật

*Chúng con xin tùy hỷ công đức của Thầy và tất cả các Thầy Cô!
Nội dung chúng con ghi chép lời giảng của Thầy có thể còn sai lầm và thiếu sót.
Kính mong Thầy và các Thầy Cô lượng thứ, chỉ bảo và đóng góp ý kiến
để tài liệu học tập mang lại lợi ích cho mọi người!*